

FRAŠTACKÉ NOVINY

Číslo 19, ročník III

3.10.2012

Cena: 0,50 €

**Frašťacké
noviny
aj na
Facebooku**

Téma skládky Vlčie hory prerástla hranice hlohovských miestnych častí Panskej Nivy či Novej Štvrte. Rozširuje sa ďalej. Neustále sa opakujúce požiare na skládke a avízo o jej plánovanom rozšírení narážajú na čoraz väčší odpor zo strany verejnosti.

Veľkoplošné billboardy, ktorými chceli aktivisti skládky upriamiť pozornosť na ich občiansky postoj proti rozšíreniu skládky a webovú stránku hcskladka.sk, sa však dlho neohriali.

Len jednu noc totiž vydržali

pútače, ktorými už od stredy 26. septembra aktivisti upozorňovali obyvateľov Hlohovca na situáciu ohľadom skládky Vlčie hory. Jeden z veľkých billboardov sa v noci zo štvrtka na piatok pokúsil neznámy páchatel podpáliť, druhý

dorezal a z väčšej časti strhol.

Jedna z reklamných tabúľ bola umiestnená na parkovisku v blízkosti priestorov hlohovskej firmy Ignis Dekor. „Na billboard hádzal niekto vo štvrtok v noci zápalné fľaše, hrozilo riziko zapálenia, v ohrození bola teda aj naša budova. Billboardy prenajímame, takže rozhodujeme o tom, či tam budú alebo nebudú,“ povedal jeden z majiteľov firmy Ignis Dekor. Na-

pokon prišlo k demontovaniu billboardu, aby sa predišlo ohrozeniu budovy a verejného parkoviska.

Dokončenie na strane 2.

KRITIK

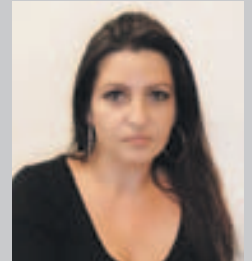
**TAJOMNÉ A ŠŤASTNÉ
DOLINKY**

**NA SAMOTE
NIE JE CLIVO**

**BODKA
S OTÁZNIKOM**

Alexandra Habdová
editorka, redaktorka

Smutná jeseň... Spolu s jarmočnou frašťackou pohodou odišiel z môjho života aj jeden srđcom krásny človek, preto aj jemu chcem venovať tento úvodník. Život alebo osud vedia byť niekedy veľmi kruté. Vrávi sa, že každý mesiac v roku je krásny, že každé ročné obdobie má niečo do seba. Odpusťte mi, ale mne akosi tieto jesenné mesiace od istej doby krásne nepridajú. Prinášajú smútok. Smutno mi je aj za slnečnými dňami, ľahkým vzdušným oblečením, aj keď je pravda, že štyridsaťstupňové horičiny neboli vždy príjemné. Upršané dni a mračnami posiaty obloha, ktorá nás bude teraz sprievádzať častejšie, pravdepodobne nikomu na nálaďe nepridá. Ak sa k tomu pridruží jav v podobe padajúcich listov a nebudaj aj padajúcich vlasov, hotová katastrofa. Ženy určite vedia, o čom hovorím. Tak nech mi teda niekto povie, prečo by som mala mať rada jeseň. Alebo...

Škoda, že ani tie najkrajšie sfarbené listy nedokážu zakryť smútok v očiach a žiaľ v srdci, keď niekto navždy odišiel. Navyše, akpre vás veľa znamenal, veľa poznal, a je jasné, že po ňom ostane prázdne miesto. Žiaľ, všetci sme tu na dobu určitú, aj keď pri pohľade na niektoré situácie si to ani nemyslí. Ľudia vedia byť veľmi zlí. Nevážia si prácu, rodinu, o zdraví nehovoriac. Ale poučila som sa, že kým človeka nepostihne niečo tragické a zlé, dovtedy to nepochopí. Nechápem, že na to ľudia nevedia prísť bez tohto poznania, pretože po... býva častokrát neskoro...

A viete čo, asi predsa len zmením názor na jeseň. Veď aj tie padajúce listy, ktoré môžeme pozametať či usmoklené rána, v ktorých sa môžeme prechádzať, znamenajú, že žijeme a dýchame. A možno niekto iný by chodil chcel a nemôže, možno by chcel vidieť padajúce listy zo stromov, zametať ich, a nemôže. Tak potom mením v sekunde názor. Preto tá stará známa „odrhočka“, „či tak, ako by mal byť každý tvoj deň posledný“ má v sebe strašne veľa pravdy. Lebo je veľký rozdiel medzi nechcem a nemôžem...